

عنوان مقاله:

سینمای کیارستمی و تفکر اندیشه

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی انسان، معماری، عمران و شهر (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

معصومه محمدپورسرای - دانشجوی کارشناسی ارشد

خلاصه مقاله:

عباس کیارستمی فیلمساز ایرانی با فیلم های خود به شهرتی بین المللی رسیده است. فیلم های او را راهی برای نقب زدن به فرهنگ پیچیده و کهن ایران می دانند. در این مقاله ابتدا به معرفی ویژگی های فرمی و زیباییشناسی مشترک بین هنر سنتی ایران و فیلم های کیارستمی پرداخته شده است و سپس بازتاب طبیعت و واقع گرایانه که از مهم ترین عناصر آثار کیارستمی و هنر سنتی به شمار می رود، می پردازد. عناصر طبیعت به صورت نمادهای اسطوره ای جلوه یافته و حتی نام آثارشان با عناصر طبیعی گره خورده است. در این مقاله سعی شده تا با استفاده از نظریه نقد تخیلی گاستون باشلار، به ذهنیت هنرمند در برخورد با عناصر اولیه ی طبیعت اشاره شود و در رابطه با مفهوم واقعیت در سینمای کیارستمی از منظر فلسفه ی اسلامی ژیزک بررسی می شود. نتایج تحقیق حاکی از آن است که دیدگاه عارفانه حاکم بر این سینما پایه در عرفان شرقی دارد. عرفانی که طبیعت ستا و بدویگراست. بر پایه این بدویگرایی است که به زندگی انسانهایی که به پیرایه های تمدن آلوده نشده اند، می پردازد. در این باور فطرت آدمی پاک است و هرچه تمدن دورتر باشد، این پاکی و شفافیت بیشتر خود را نشان میدهد. دوستی، عشق، مرگ از موتیفهای اصلی فیلمهای کیارستمی هستند.

کلمات کلیدی:

سینمای کیارستمی ، ژیزک ، هنرهای سنتی ایران ، طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/409862>

